

Ἀγγελία. Ἀγγαίς, καὶ Ζαχααίς.

ΨΑΛΜΟΣ. ρμζ'. 147.

Επαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν τοῖς
Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε πᾶς μοχλὸς τῇ πυλῶν σου,
ἐλόγησε πᾶς γίγας ἐν σοί. Ὅτι θύεις τὰ ὄριά σου εἰ-
ρῶν, καὶ σῆμα πυρὸς ἐμπιπλῶν σε. Ὅτι ὑποσέλλων τὸ
λόγιον αὐτῇ τῇ γῇ. ἕως πᾶτος δραμεῖται ὁ λόγος αὐ-
τῇ. Διδόντος χιόνα αὐτῇ ὥσεί ἐριον, ἐμίχλῳ, ὥσεί
ποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρίσαλλον αὐτῇ ὥσεί ψα-
μὸς, καὶ πρόσωπον ψύχης αὐτῇ τίς ὑποστήσεται; Ἐ-
ξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῇ, καὶ πῆξει αὐτά. πνύσει τὸ
Πνεῦμα αὐτῇ, καὶ ρυήσεται ὕδατα. Ὅτι ἀπαγγέλλων τὸ
λόγιον αὐτῇ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα, καὶ κείμενα αὐτῇ
τῷ Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν ἕτω παντὶ ἔθνη, καὶ τὰ
κείμενα αὐτῇ ἐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα.

Ἀγγελία. Ἀγγαίς, καὶ Ζαχααίς.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμή. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὕρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι
αὐτῇ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῇ. Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἥλιος, καὶ σελιῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄσρα,
καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν ὕρανῶν, καὶ τὸ
ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ὕρανῶν, αἰεσάπων τὸ ὄνομα
Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐξηνθήθησαν, αὐτὸς ἐνετεί-
λατο, καὶ ἐκτίθησαν. Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Πρόσαγμα ἔθετο, καὶ ἐπαρεδό-
σεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρίσαλλος, πνεῦ-
μα καταγίδος, καὶ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτῇ. Τὰ ὄρη,
καὶ πάντες οἱ βενοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετα, καὶ πετεινά

πτε-